

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Варна, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ат. Атанасов

при участието на секретаря Елена Ян. П.
като разгледа докладваното от Пламен Ат. Атанасов Търговско дело № 20223100900749 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.625 и сл. от ТЗ във вр. с чл.608 от ТЗ и чл.742 от ТЗ.

Постъпила е молба от “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, с ЕИК 202045462, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Възраждане“, бл.50, вх.2, ет.3, ап.32, представлявано от ликвидатор М. В. П., със служебен адрес: гр.Варна, бул.“Мария Луиза“ №21, ет.3, с искане за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството, поради неплатежоспособност, а в евентуалност поради свръхзадълженост.

Твърди се в молбата, че дружеството-молител е прекратено и обявено в ликвидация с Решение №201/19.03.2018г. по т.д.№1756/2017г. на Окръжен съд Варна. Сочи се още, че с Акт за назначаване на Агенция по вписванията-Търговски регистър, за ликвидатор на дружеството е назначен М. В. П.. Твърди се, че извършените инвентаризация и проверки в публични регистри, не установили налично имущество, както и че на ликвидатора не са представени търговска и счетоводна документация на предприятието, и данни за друго имущество. Соци се, че както на ликвидатора, така и в НОИ не са предадени досиета на работници. Соци се още, че е подадено заявление до НОИ за издаване на удостоверение по чл.5, ал.10 от КСО. Твърди се, че с Покана от 07.01.2022г., вписвана в Търговския регистър на 13.01.2022г., кредиторите на дружеството са поканени да предявят вземанията си, като в законоустановения срок и до настоящия момент вземания не са предявени. Счита се, че дружеството е в състояние на неплатежоспособност, а в евентуалност на свръхзадълженост, тъй като няма активи, които да обезпечат изпълнение на задълженията му.

В съдебно заседание, длъжникът се представлява от ликвидаторът, който заявява, че

дружеството не разполага с финансови средства да заплаща разноски в несъстоятелността.

Съдът, след съвкупен анализ на доказателственият материал по делото, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Съгласно действащата редакция на чл.608, ал.1 от ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването □, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане.

С молбата като основание за изпадане в неплатежоспособност се сочи невъзможността на длъжника да изпълнява публичноправни задължения към държавата предвид липсата на активи.

Видно от справка в ТР, че с вписване рег.№20180427141439 дружеството е обявено в ликвидация. На 13.01.2022г. с вписване рег.№20220113095427 в ТР е обявена и поканата на ликвидатора до кредиторите на длъжника за предявяване на вземанията им в 6 месечен срок съгласно чл.267 от ТЗ. До изтичането на този срок и към датата на подаване на настоящата молба, не са подадени молби от кредитори за съществуващи задължения. Преди обявяване прекратената дейност на дружеството през 2018г., в ТР не са обявявани ГФО на дружеството за периода след 2013г. до 2020г., включително, т.е. за повече от три последователни отчетни години.

От представената и приета по делото Справка от НАП, се установява, че “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, има парични задължения към държавата, произтичащи от незаплатени осигурителни плащания през периода 25.01.2016г.-01.05.2020г. и наложена санкция с НП, като за първите е образувано изпълнително дело №160085346/2016г. по описа на ТД на НАП Варна. В справката е посочено, че длъжника не разполага с имуществото върху, което да се наложат обезпечителни мерки, респективно да е насочи принудително изпълнение от публичен изпълнител.

От справките от Служба Вписвания Варна е видно, че дружеството не разполага с недвижими имоти, като за периода 01.01.1991г. до 21.11.2022г. няма вписвания, отбелязвания и заличавания.

Справката от МВР Сектор “Пътна полиция” при ОД на МВР Варна сочи, че на името на дружеството няма регистрирани ППС.

По последно обявения ГФО за 2013г. няма отразени ДМА.

Съдът като съобрази, че търговецът не е изпълнил задължението си за заявяване на годишни счетоводни финансови отчети за последните три години преди обявяването на 21.11.2022г. в ТР на подадената от ликвидатора декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч. за 2021г., намира, че допълнително събиране на доказателства относно динамиката на финансовото състояние на търговеца не се налага. Ликвидаторът не е установил наличности на активи, с които да може да покрие гореописаните претенции.

При липсата на отчетност се предполага, че дружеството не може да изпълни задълженията си поради влошаване на финансовото си състояние /чл.608, ал.2 от ТЗ/. Наличието на непогасени публичноправни задължения към държавата, прекратяването на дейността на предприятието, както и липсата на данни за наличието на активи, които биха могли да послужат като обезпечение на задълженията му, налага извод, че за дружеството са налице сериозни затруднения, които имат траен и необратим характер.

Предвид горното съдът намира за установени предпоставките за откриване на производство по несъстоятелност, регламентирани в чл.608, ал.1 и ал.2 от ТЗ, като същевременно липсват доказателства, които да опровергават фингираната неплатежоспособност, поради което подадената молба за откриване производство по несъстоятелност, се явява основателна.

Началната дата на неплатежоспособността на длъжника следва да се определя не съобразно конкретно извършено или неизвършено плащане по вземане на конкретен кредитор, а при съобразяване общото икономическо състояние на длъжника и момента на спиране обслужване на задълженията му. Ето защо съдът намира, че в случая за начална дата на неплатежоспособността следва да се определи към датата на влизане в сила на решението за прекратяване на дружеството по чл.155 от ТЗ, т.е. на 19.03.2018г. С посоченото решение по чл.155 от ТЗ постановено по т.д.№1756/2017г. на Окръжен съд Варна за прекратяване на ТД и следващото от това откриване производство по ликвидация. Решението по посоченото дело, е влязло в сила на 24.04.2018г. и е вписано по партидата на дружеството в ТР на 27.04.2018г., като именно въз основа липсата на средства в периода до 21.05.2021г. не е могло да бъде назначен ликвидатор. С оглед комплексния анализ на тези факти и обстоятелства, съдът намира, че началната дата на неплатежоспособност, следва да бъде определена към датата на решението на ВОО за прекратяване на дружеството, или към 19.03.2018г. Това е възможно най-ранната дата за констатирано от съда спиране на дейността /прекратяване дейността на търговеца/, с което се прекратяват и органите му. Предназначението на назначения в охранителното производство ликвидатор не е идентично с това на управителните органи на длъжника.

Поради евентуалността на заявяване на предпоставката свръхзадълженост за откриване производство по несъстоятелност и с оглед уважаване на молбата на основанието неплатежоспособност, искането за обявяване на свръхзадълженост не следва да се разглежда.

С оглед липсата на данни за наличието на бързо ликвидно имущество /което да може бързо да се реализира и да се превърне в парични средства, за да послужи за покриване на разноси /, с протоколно определение от 19.01.2023г. съгласно чл.629б вр. чл.632 от ТЗ длъжника и кредиторите са приканени да предплатят минимални начални разноси в производството по несъстоятелност в размер на 6000лв., в едноседмичен срок. В указания срок и до момента не е заявена готовност за предплащане на разноси, а с оглед на ангажираните доказателства, такива не са налични у длъжника. Не са установени други

кредитори извън НАП. При така установените факти, съдът прави извода, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 от ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност, едновременно с откриването на производство по несъстоятелност, и производството да бъде спряно. С оглед предвидената в чл.632, ал.2 от ТЗ възможност за възобновяване на производството и предвид обстоятелството, че с решението по чл.632, ал.1 от ТЗ длъжникът не се заличава от ТР, съдът намира, че имуществото на ответника, което евентуално ще бъде открито след решението по чл.632, ал.1 от ТЗ, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целта на производството по несъстоятелността, като се постанови обща възбрана и запор върху същото.

Доколкото производството е образувано по молба на длъжника, на основание чл.620, ал.1 от ТЗ, държавната такса следва да се събере от масата на несъстоятелността при разпределяне на имуществото.

Воден от горното и на основание чл.632, ал.1 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, с ЕИК 202045462, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Възраждане“, бл.50, вх.2, ет.3, ап.32, с начална дата-19.03.2018г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, с ЕИК 202045462, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Възраждане“, бл.50, вх.2, ет.3, ап.32.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, с ЕИК 202045462, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Възраждане“, бл.50, вх.2, ет.3, ап.32, представлявано от ликвидатор М. В. П..

ОБЯВЯВА в несъстоятелност “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, с ЕИК 202045462, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Възраждане“, бл.50, вх.2, ет.3, ап.32

ЗАДЪЛЖАВА длъжника “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, с ЕИК 202045462, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Възраждане“, бл.50, вх.2, ет.3, ап.32, при обявяване на фирмата си да прибави добавката “в несъстоятелност”.

СПИРА производството по ликвидация на “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, с ЕИК 202045462, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Възраждане“, бл.50, вх.2, ет.3, ап.32, на основание чл.272а, ал.1 от ТЗ.

СПИРА производството по несъстоятелност на “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, с ЕИК 202045462, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Възраждане“, бл.50, вх.2, ет.3, ап.32, на основание чл.632, ал.1 изр.1-во от ТЗ.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на съдебното решение в ТР, по молба на длъжника или на кредитор, като в противен случай, производството ще бъде прекратено и постановено заличаване на

длъжника от ТР.

ОСЪЖДА “Зосер-1“ ЕООД /в ликвидация/, с ЕИК 202045462, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Възраждане“, бл.50, вх.2, ет.3, ап.32, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт, **по сметка на ВОС**, държавна такса **в размер на 250лв.** за настоящото производство.

Решението подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл.622 от ТЗ.

ДА се изпрати на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър, на основание чл.633, ал.1 вр. чл.613а, ал.1 от ТЗ.

Решението подлежи на незабавно изпълнение.

Решението да се впише в книгата по чл.634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____